

[Arne Bjerregaard]

Videre skriver hr. Fogh Rasmussen:

»Familien og ikke den enkelte udgør forbrugsenheden. Der foregår i familien en deling af goder og en arbejdsdeling, som gør det rimeligt, at det er familiens samlede indkomst, der danner grundlaget for beskatningen.«

Lad mig her indskyde, at det er forbavsende, at venstre ikke i dag fremførte de synspunkter, for så vidt jeg kan se, er de synspunkter taget næsten ordret fra en tale, jeg har holdt i dette ting. Hvorfor ville man ikke stå ved dem i dette ting, når man nu udadtil begynder at fremføre vore synspunkter?

Lad mig citere videre fra hr. Fogh Rasmussens artikel:

»På den anden side er det ud fra evneprincippet ikke ligegyldigt, om forbrugsenheden omfatter en eller to personer. Derfor må der under et progressivt skattesystem ske en deling af familiens indkomst, således at den samlede indkomst deles i to lige store dele, som hver for sig gøres til genstand for beskatning. Undertiden benævnes dette system splitting.«

Det forekommer mig, at jeg har udtalt dette nogle gange, og det glæder mig, at venstre har erkendt, at det var den rette måde at løse problemerne på. Jeg havde også glædet mig til, at venstre ville stå for de argumenter, som er fremført her, i folketingsalen i dag, men det skulle jeg altså ikke annamme. Jeg håber, jeg får lejlighed til det næste gang. Det gror dog trods alt, hvad jeg har fremført.

Flygaard (DR):

Det er sagt mange gange, at der er et sambeskatningsproblem, og det er også sagt mange gange, at dette problem bør løses. Spørgsmålet er vel, om vi nu ikke har sagt det så tit, at vi bør gøre et alvorligt forsøg på virkelig at få det løst for ikke at blive til grin. Får vi det ikke løst, bør vi nok lade være med at tale så meget om det.

Jeg er meget enig i de betragtninger, ordføreren for venstre, hr. Anders Poulsen, fremførte, og jeg hæftede mig også ved de eksempler, hr. Anders Poulsen fremdrog. Jeg synes, der var meget konkret i disse eksempler. Nu har regeringen jo sagt, at den også vil komme med noget, og det kan blive spændende at se, hvad den vil lægge frem.

Der er i dag til behandling tre forslag til løsning af sambeskatningsproblemet, og jeg tvivler ikke om, at alle tilstræber at løse sambeskatningsproblemet, selv om de bruger en lidt forskellig model.

Jeg vil gerne til de konservative sige, at det problem, der forekommer mig at være størst i den konservative model, er et problem parallelt med det, vi har diskuteret mange gange, også i dag, nemlig sondringen, ikke imellem renter af privat gæld og erhvervsmæssig gæld, men imellem m og k. Det er vel et problem af tilsvarende karat eller af tilsvarende sværhedsgrad.

For så vidt angår SFs forslag er der to ting, vi har hæftet os ved.

For det første er der forslaget om, at man skal have 3.000 kr.s fradraget ganget med 2. I den nuværende situation forekommer det ikke særlig ideelt, og jeg havde egentlig også forstået det således, at SF ikke er tilhænger af en udvidelse af fradragsretten på det pågældende område.

Det andet, jeg vil bemærke til forslaget fra socialistisk folkeparti, vedrører reglen om, at personfradraget ikke kan overføres. Det synes vi ikke er særlig familievenligt. Vi synes, at det ikke stiller de forskellige former for samliv ens. Vi mener, at man med en sådan formulering til en vis grad i hvert fald vil tvinge kvinderne ud på arbejdsmarkedet, også i de tilfælde, hvor de ikke ønsker det.

Om det forslag, retsforbundet har fremsat, vil jeg gerne først og fremmest sige, at det forekommer mig, at det ud fra et umiddelbart synspunkt er nemmest at realisere. Jeg har ganske vist bemærket, at nogle har sagt, at der ville være store administrative problemer forbundet med alt det flytteri. Men nu skal man lige erindre sig, at det ejendoms-skema, der skal udfyldes, fra gang til gang skal være det samme. Det eneste, der kan blive tale om, er, om man skal trække det fra eller lægge det til det ene eller det andet sted. Ingen skal bilde mig ind, at det er noget særlig stort administrativt problem, og når nogle kan svinge sig op til at sige, at det kan give kaos i administrationen, så nægter jeg i hvert fald at tro det.

Jeg vil gerne sige, at skal man have en løsning på lang sigt af disse problemer, og som kunne klare mange af de ting, de 3 forslag her forsøger at løse på anden måde, så forekommer det mig, at man ville komme meget,